

[Peter Duetoft]

tale; jeg håber, hr. Jens Thoft vil holde den end gang til. Vi er godt tilfredse med, at forsvarsbudgettet ikke bliver ramt af besparelser i denne finanslov.

Men med hensyn til hr. Jens Thofts spørgsmål om hvorfor vil jeg opfordre hr. Jens Thoft til at læse aviser og se fjernsyn. Der er to grunde til, at der ikke er behov for besparelser på forsvarsbudgettet i disse år. Den første grund er, at vi er ved at omstille forsvaret til nogle internationale opgaver, og det kan meget vel komme til at koste ekstra penge i en periode. Når vi skal sende tropper ud af landet i forbindelse med forskellige FN-aktioner, er det altså vigtigt, at de er veluddannede og beskyttet af det bedste materiel.

Det er den ene ting. Men den anden ting er jo altså, hvad vi ser der sker østpå. Lige meget hvad hr. Jens Thoft synes eller ikke synes, er der altså ustabilitet i Østeuropa. Og ikke mindst det russiske valg beviser jo, at man ikke inden for de nærmeste år ved, hvor meget aggressivitet der kan komme tilbage i Østlandenes politik eller specielt i Ruslands politik.

Det kan da godt være, at man på lang sigt skal omstille forsvaret mere, end man har gjort. Det skal jeg ikke tage stilling til, for jeg ved ikke, hvordan den internationale politik udvikler sig.

Men jeg ved, at netop nu vil det være det mest tåbelige, man overhovedet kan, at begynde at nedskære forsvaret på et tidspunkt, hvor man ikke aner, hvad der kommer til at ske i de lande, hvor der virkelig er militært potentiel til, at de kan blive en voldsom trussel mod os igen, hvis der sker et politisk skifte i retning af aggressivitet eller meget hårdnakket diktatur eller i alt fald imperialistisk politik, hvilket det godt kunne tyde på at der kan komme efter et kommende præsidentvalg i Rusland. Derfor!

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Nu har hr. Peter Duetoft og hans ligesindede op gennem 1960'erne og 1970'erne og 1980'erne fremmanet billedet af de forfærdelige kommunister, der stod parate til at spise vore små børn og rulle ind over Vesteuropa med deres myriader af tanks.

Nu ved vi, at skidtet ikke fungerer. Nu ved vi, at de russiske soldater deserterer i hobetal. Nu ved vi, at Estland og Letland og Litauen er

selvstændige. Nu ved vi, at Østtyskland er indsluset i Vesttyskland. Nu ved vi, at Polen, Tjekkoslovakiet, Rumænien og Ungarn – og der skal sikkert nok være flere, hvis jeg kunne huske dem alle sammen – har skiftet side.

Får det dog ikke hr. Peter Duetoft til at tænke sig bare en lille smule om? Kunne vi da ikke prioritere forsvarsudgifterne bare en lille smule ned?

Formanden:

Hr. Peter Duetoft for en kort bemærkning. Og så håber jeg, at det er den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nej, det kan vi ikke. Kendsgerningen er, at det gamle Sovjet var to lande:

Det var på den ene side et socialt hul i den forstand, at det næsten var på ulandsniveau. Det er jo det, der er opdaget både miljømæssigt og socialt efter befrielsen.

Men det andet var det militære apparat, der rent faktisk var aggressivt og funktionsdygtigt. Og jeg kan ikke forstå, at hr. Jens Thoft ikke har opdaget, at der rundt omkring i arkiverne i de gamle Warszawapagtlande rent faktisk lå militære planer for en besættelse af Danmark.

Det har bekræftet, at alt det, som SF i årevis har råbt og skreget om var koldkrigersnak, i virkeligheden var sandheden. Og det er derfor.

Der er ikke sket nogen som helst nedrustning i Rusland. Man producerer nøjagtig lige så mange våben, og man producerer lige så effektiv teknologi i dag, som man gjorde midt under den kolde krig.

Og så skulle vi på et tidspunkt, hvor den politiske situation i landet er totalt uafklaret, bare blåøjet stille os op og sige: Lad os nu endelig skære ned herovre! Nej, den går altså ikke, og det er derfor, det efter vores opfattelse er et nej til nedskæringer.

Finansministeren (Lykketoft):

Det har jo været en meget lang og meget spredt debat. Mange emner har været bragt på bane, også emner, der hører til i debatter, som allerede er programsat i Folketinget til begyndelsen af 1994.